

[Andreasen (Forsinge).]

Lov kan faa for Spørgsmaalet om Udførsel af danske Kartofler. — Naar jeg ønsker at knytte nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Vejen fremsatte, er det fordi vi ikke har kunnet tiltræde det Ønske, man fra den Side har haft om i § 1 efter Ordene „Landbrugsministeren bemyndiges“ at faa indført „efter Indstilling fra Landbrugsraadet“. Naar vi ikke har kunnet tiltræde den Opfattelse, der ligger til Grund for dette Ønske, er det ganske simpelt af den Grund, at Lovforslaget er udarbejdet af et Udvalg, sammensat af Repræsentanter for baade Landboforeninger og Husmandsforeninger og derefter har været forelagt Landbrugsraadet til Udtalelse, og fra alle Sider har man givet Lovforslaget sin Tilslutning.

Det forekommer ogsaa mig, at rent principielt har det ærede Medlem Hr. Vejen Uret i sin Betragtning. Det, man fra den Side nu gør gældende, er dette, at Landbrugsministeren i Forbindelse med det efter § 2 nedsatte Udvalg ikke skal have Bemyndigelse til at ordne det rent administrative. Man vil bryde ind overfor det, jeg mener har været gældende Ret her i Landet i mange Aar, man sætter en Overhøjhed ind over Landbrugsministerens Administration, og da tilmed denne Administration hviler paa et fælles Udvalg indenfor Landbrugsorganisationerne, har vi ikke kunnet tiltræde det.

Der er desuden en helt anden principiel Side i Spørgsmaalet. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke ser rigtigt paa det, idet Administrationen af de Kontrolbestemmelser, som skal være gældende overfor en ganske almindelig Eksport af Landbrugsprodukter, som Kartofler er, er et rent indrepolitisk Spørgsmaal, og i et saadant Spørgsmaal ved jeg, at Landbrugsraadet ikke ønsker at staa som øverste Ledelse. Landbrugsraadet adskiller sig i nogen Grad fra de almindelige Landbrugsorganisationer deri, at det staaer med de ledende Traade overfor hele vor Eksport, vore Handelsforhold og alt hvad dertil hører. Men vi maa absolut understrege, at i de Forhold, som vedrører Landbrugets almindelige administrative Forhold, som dette Lovforslag er Udtryk for, maa man holde fast ved, at det er Landbrugets almindelige Organisationer, der bliver de raadgivende og ledende, nemlig Landboforeningerne og Husmandsforeningerne.

Ud fra disse Betragtninger er det, vi har ønsket at støtte Landbrugsministeren i Gennemførelsen af denne Lov, og vi kan ikke indse Berettigelsen af det af det ærede

Medlem fremførte. Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Pürschel: Skønt det er et Emne, der ligger mig noget fjernt, vil jeg gerne have Lov til at gøre tre Bemærkninger om dette Lovforslag.

Den ene er angaaende et juridisk Spørgsmaal. Der staaer i § 4, 2det Stykke, visse Regler om, hvorledes der skal forholdes, naar en Bøde ikke bliver betalt. Jeg anser det for lovteknisk ganske forkert, at man i Særlovgivninger kommer ind paa at optrykke visse Dele af de Regler, der findes i Straffelovens almindelige Del. Naar vi i sin Tid lavede Straffeloven saaledes, at dens almindelige Del nu gælder for alle Straffebestemmelser i hvilke som helst Love, var det netop for at faa Ensartethed og for at undgaa, at man i hver enkelt Særlov skulde til at give disse Regler. Og man løber jo den Fare ved at optrykke visse af Reglerne, at der siges: Gælder de andre saa ikke? Naar man nu optrykker § 52, 3die Stykke, af Straffeloven — og det er det, man gør —, kunde man spørge: Gælder § 52, 2det Stykke, ikke? deri staaer der, at afdragsvis Betaling kan tillades af Politiet. Det er der formentlig ingen, der har tilsigtet. Jeg griber Lejligheden til at gøre denne principielle Bemærkning, fordi jeg gerne vil, at Ministrene og Administrationen skal være opmærksomme paa, at her er en Ting, man bør passe paa.

Dernæst vil jeg gerne sige, at Lovens § 2 forekommer mig principielt betænkelig. Dette at lægge det hele i Landbrugsministerens Haand er en ejendommelig Fremgangsmaade for et saa liberalistisk sindet Erhverv som Landbrugserhvervet, og det er for mig et sørgeligt Tidens Tegn, at man kan finde Behag i noget saadant.

Endelig vil jeg gerne sige om hele Lovforslaget, at det jo sikkert er Udtryk for, at man igennem at sikre en bedre og mere ensartet Kvalitet af en Eksportvare vil fremme det Erhverv, der fremstiller denne Vare, altsaa hjælpe Kartoffeldyrkerne, og dette kan man fra konservativ Side kun se paa med den største Sympati, thi vi har altid ønsket, at man skulde gøre, hvad man kunde for at sprede Landbrugets Produktion noget. Men meget bedre kunde man have hjulpet paa dette, hvis man havde lavet en Kartoffelmelstold, ikke paa 5 Ø., som vi vedtog kort før Valget, men paa 15—20 Ø.; thi derved havde der været Mulighed for at lave en Kartoffelmelsindustri her i Landet, som vilde betyde noget. En saadan